

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

Signum Distinctionis Realis Modalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

altero esse, non erit idem. Ratio signi sumitur ex Aristotele lib. 4°. metaph. cap. 3°. Impossibile est idem simul esse, & non esse. Cetera signa, quæ ab alijs passim adferuntur, in hoc radicanitur, vel fallunt; quare illa tamquam superflua omitto.

RESOLUTIO II.

CXXXII. **D**ico 2°, distinctio realis Physica (quæ sola simpliciter & absolute realis dicitur) est, quæ mediat inter rem & rem solidæ entitatis, id est, inter res, quæ tales sunt, ut ex vi entitatis suæ possint existere separatim sine alterius adminiculo; sic forma à materia, albedo à pariete distinguitur.

CXXXIII. Dixi, *Quæ tales sunt, ut ex vi entitatis suæ possint existere separatim*, &c. quia, si ad distinctionem Physicam separatio actualis (saltem possibilis) ut v. g. non existentia unius, existente altero; unum non esse, ubi est alterum, &c. requireretur; Personæ Divinæ inter se non distinguerentur realiter Physicè (quod est hæreticum) quia ob necessariam inter se connexionem, & in se summam in perfectione infinitatem, numquam actu ab invicem separari possunt, aut una existere, non existente aliâ; non esse, ubi est altera, &c.

CXXXIV. Per has particulas autem, *ut ex vi entitatis suæ*, &c. excludit distinctionem modalem, illam, v. g. quæ intercedit inter duos modos; quia duo modi, non vi suæ entitatis, sed vi suorum subjectorum, nec sine adminiculo alterius, sed subjectorum suorum tantum, ab invicem separatim existere possunt.

Signum Distinctionis Realis Physicæ.

CXXXV. **S**ignum infallibile hujus distinctionis sit, vel mutua quoad existentiam entium solidæ entitatis actualis vel saltem possibilis, vi entitatis extremorum separatio; ut comprehendam distinctionem mediam inter relationes Divinas, Paternitatem scilicet, Filiationem & Spirationem, quæ infinite solidioris sunt entitatis, quam entia creata (dato, quod illæ in positivo consistent, de quo nos aliquid 1^a parte Theolog.) quæ actu ab invicem separantur.

RESOLUTIO III.

CXXXVI. **D**ico 3°, distinctio realis modalis est quæ intercedit, vel inter modum & ejus modificatum, ut inter unionem & unitum; vel inter duos modos, ut inter duas uniones. Sed pro majori intelligentia

CXXXVII. Adverte, nos per modos intelligere tenues & debiles quasdam entitates, in eo à rebus sive solidis entitatibus distinctas, 1°, quod hæc non sint duorum realiter distinctorum unio, in quo essentia modi consistit, ut ostendemus in Physica. 2°, quod modi ex suæ entitatis debilitate desinant desinentibus subjectis; nec possint, illis desinentibus, à Deo, vel sine subjecto conservari, vel in alio collocari; secus res, quarum aliquæ, ut formæ materiales, vi suæ entitatis desinant desinentibus subjectis; tales tamen sunt, ut à Deo, vel sine subjecto conservari possint, vel in alio collocari: quæ autem entitates in particulari sint modi, & quæ res, dicitur in Physica.

Signum Distinctionis Realis Modalis.

CXXXVIII. **S**ignum infallibile distinctionis modalis sit inseparabilitas mutua unionis ab extremis, & unionum inter se, ratione sui præcisæ: nam modos ut v. g. uniones ratione suorum subjectorum à se mutuo separari posse, sic ut una existat, aliâ desinente, negari non potest: cur autem pro signo illo non adferamus, non mutuum extremorum separabilitatem, ob alterutrius saltem, debilem nimis entitatem; commodius dicitur in Physica, dum modos definiemus.

CXXXIX. Querit hic R. Pater Comptonus, an distinctio modi à re sit major, quam unius rei ab alia absoluta: respondet autem communiter esse formaliter majorem, sic nempe, ut distinctio modi à re, extrema sua magis distinguat, quam distinctio unius rei absolute ab alia absoluta: quod sic probat: illa magis distinguuntur & differunt, quæ minus conveniunt; sed res & modus sæpe minus conveniunt, quam duæ res absolute; res enim sæpe est substantia, modus accidens, ergo, &c.

CXL. Contrà verò est, quod distinctio sit negatio identitatis; non est autem major identitas inter duas res absolutas, quam inter modum & rem; quia illæ se totis, saltem vi entitatis suæ, separantur; non ita modus & res: unde plures sunt, qui identificant (saltem minus rigorose) modum rei: deinde majores illas formales convenientias (quidquid sit de fundamentalibus, quas solum vulgus attendit) independentes ab intellectu, prout est distinctio (de qua in proposito) numquam potui capere; quia per hæc ceitatem & hæc ceitatem, semper intellexi id, quo præcisiissime & summe, quam fieri potest, unum distingueretur ab alio; Physicè, si hæc ceitas Physicè sumatur; Metaphysicè, si hæc ceitas Metaphysicè sumatur: in præcisiissima autem & summa distinctione unius ab alio, nullam unquam reperi convenientiam; & alioqui non est, cur negaretur universale rigorose ante intellectum. Sed de hoc adhuc aliquid infra contra Arriazam & alios, præsertim Tractatu 2°. Disp. 5^a de Individuo.

D V B I V M I V.

Quid Distinctio rationis in genere, Rationis-ratiocinantis, & Rationis-ratiocinate.

RESOLUTIO I.

CXLI. **D**ico 1°, distinctio Rationis, ut opponitur distinctioni reali, est, quæ mediat inter rem & rem post operationem intellectus; ut inter animal & rationale, Petrum ut prædicatum & Petrum ut subjectum: nam ista, ut ex decursu patet, sunt eadem res simplex ante intellectum, & non nisi intellectus, vel similis potentia distinctivæ beneficio distincta.

CXLII. Dices tamen: intellectus, vel alia potentia distinguens, nihil mutat in re; ergo, si animal & rationale in re sint res simplex, etiam beneficio intellectus, vel similis potentia distinctivæ, non erunt distincta.

CXLIII. Respondeo distinguendo antecedens, intellectus, &c. nihil mutat in re intrinsecè & ex parte rei sive objecti, concedo antecedens; & ratio est: quia omnis mutatio nova intrinseca sit per additionem novæ formæ intrinsecæ; intellectus